

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČEÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOM
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KÕRVALDUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EOR
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
ORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
BUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
NY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
IŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
DOPAN YHTEISÖJEN TUOMOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 11/09

10 lutego 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-301/06

Irlandia / Parlament i Rada

DYREKTYWA O ZATRZYMYWANIU DANYCH ZOSTAŁA WYDANA W OPARCIU O WŁAŚCIWĄ PODSTAWĘ PRAWNĄ

Z uwagi na to, że dyrektywa w przeważającej mierze dotyczy funkcjonowania rynku wewnętrznego, wydanie jej na podstawie traktatu WE było zgodne z prawem

W kwietniu 2004 r. Francja, Irlandia, Szwecja oraz Zjednoczone Królestwo zgłosiły Radzie inicjatywę przyjęcia decyzji ramowej na podstawie artykułów traktatu UE dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Projekt ten dotyczył zatrzymywania danych przetwarzanych i przechowywanych w związku ze świadczeniem publicznych usług łączności elektronicznej lub danych przekazywanych przez publiczne sieci łączności do celów zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i karania przestępstw, w tym także działalności terrorystycznej.

Komisja wypowiedziała się na rzecz traktatu WE jako podstawy prawnej części projektu. Uznała, że art. 95 WE, który pozwala na przyjmowanie środków mających za przedmiot ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, stanowił właściwą podstawę prawną nałożenia na operatorów obowiązków zatrzymywania i przechowywania danych przez określony czas. Ponadto, Komisja stwierdziła, że środki te dotyczyły dwóch istniejących dyrektyw¹ oraz że art. 47 UE nie zezwala na to, by akt przyjęty na podstawie tego traktatu naruszał dorobek wspólnotowy.

Na wniosek Komisji Rada opowiedziała się za przyjęciem dyrektywy na podstawie traktatu WE. W dniu 21 lutego 2006 r. Rada uchwaliła dyrektywę o zatrzymywaniu danych² większością kwalifikowaną. Przeciwno głosowały Irlandia i Słowacja.

Następnie Irlandia, wspierana przez Słowację, wniosła do Trybunału o stwierdzenie nieważności dyrektywy z tego powodu, że nie została ona wydana na właściwej podstawie prawnej. Uważa ona, że skoro jej „środek ciężkości” nie dotyczy funkcjonowania rynku wewnętrznego, lecz

¹ Dyrektywy 95/46/WE w sprawie ochrony danych oraz 2002/58/WE dotycząca ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. L 201, s. 37).

² Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności (Dz.U. L 105, s. 54).

dochodzenia, wykrywania i ścigania przestępstw, to w konsekwencji przepisy te powinny zostać wydane na podstawie postanowień traktatu UE dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

Tytułem wstępu Trybunał wskazał, że skarga Irlandii dotyczy wyłącznie wyboru podstawy prawnej, a nie ewentualnego naruszenia praw podstawowych wynikających z ingerencji w wykonywanie prawa do poszanowania życia prywatnego, jakie obejmuje dyrektywa 2006/24.

Trybunał stwierdził, że dyrektywa została wydana na właściwej podstawie prawnej

Trybunał zauważył, że przed uchwaleniem dyrektywy niektóre państwa wprowadziły przepisy nakładające na dostawców usług obowiązki związane z zatrzymywaniem danych i że przepisy te różnią się między sobą w sposób zasadniczy, w szczególności w odniesieniu do rodzaju zatrzymywanych danych i okresu ich zatrzymywania. Obowiązki te mają dla dostawców usług zasadnicze skutki ekonomiczne, ponieważ mogą pociągać za sobą poważne inwestycje i koszty eksploatacji. Ponadto, z łatwością można było przewidzieć, że te z państw członkowskich, które do tej pory nie posiadały uregulowań w sprawie zatrzymywania danych, wprowadzą w tej dziedzinie przepisy jeszcze wyraźniej akcentujące rozbieżności między różnymi istniejącymi przepisami krajowymi. W ten sposób okazuje się, że te rozbieżności mogłyby mieć bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego i można było przewidywać, że wpływ ten będzie się pogłębiał. Taka sytuacja uzasadniała wprowadzenie przez prawodawcę wspólnotowego zharmonizowanych przepisów w celu ochrony prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Ponadto, Trybunał wskazał, że dyrektywa zmieniła przepisy dyrektywy dotyczącej ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej, która z kolei została wydana na podstawie art. 95 WE. W tych okolicznościach, w zakresie w jakim zmienia ona istniejącą dyrektywę stanowiącą część dorobku wspólnotowego, nie można było wydać jej na podstawie postanowienia traktatu UE, nie naruszając przy tym art. 47 traktatu UE.

Wreszcie Trybunał stwierdził, że przepisy dyrektywy zasadniczo ograniczają się do działalności dostawców usług i nie regulują dostępu do danych ani ich wykorzystywania przez organy policyjne lub sądowe państw członkowskich. Środki w niej przewidziane nie oznaczają same w sobie interwencji natury karnej ze strony organów państw członkowskich. Kwestie te, wchodzące co do zasady w zakres współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, zostały wyłączone z przepisów dyrektywy. W konsekwencji Trybunał stwierdził, że dyrektywa w przeważającej mierze dotyczy funkcjonowania rynku wewnętrznego.

W tym stanie rzeczy dyrektywa musiała zostać przyjęta na podstawie art. 95 WE.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : , CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, PT, RO, SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-301/06>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053